

ZAGAĐENJE VAZDUHA

-seminarski rad-

UVOD

Čist vazduh je osnov za zdravlje i život ljudi i čitavog ekosistema. Vazduh je smeša gasova koja čini atmosferu, a sastoji se približno od 4/5 azota, 1/5 kiseonika i vrlo malih količina plemenitih gasova, ugljen dioksida, vodonika, ozona, vodene pare i raznih nečistoća. Nevolje nastaju kada se ovaj odnos poremeti. Zagađeni vazduh utiče na različite načine na zdravlje ljudi i čitav ekosistem. Atmosfera služi i kao sredstvo transporta zagađujućih materija do udaljenih lokacija i kao sredstvo zagađenja kopna i vode. Zagađenje vazduha zavisi prvenstveno od tipa zagađivača.

Glavni izvori zagađenja vazduha su zagrevanje stanova, industrijske aktivnosti i saobraćaj. Najčešće zagađujuće materije su ugljenmonoksid (CO), sumpordioksid (SO₂), azotdioksid (NO₂), mikročestice čađi. Specifične zagađujuće materije vazduha su i olovo, kadmijum, mangan, arsen, nikl, hrom, cink i drugi teški metali i organski spojevi koji nastaju kao rezultat različitih aktivnosti.

Ugljen monoksid (CO) je veoma otrovan gas, bez boje mirisa i ukusa. Ovaj gas nastaje prilikom nepotpunog sagorevanja fosilnih goriva. Koncentracija od 1% CO u vazduhu je smrtonosna. Ugljen monoksid je toksičan u visokim koncentracijama i indirektno doprinosi globalnom zagrevanju kao prekursor ozona. Emisije potiču uglavnom od saobraćaja. U Evropi se emituje oko 125 M tona, ili 11% od ukupne svetske emisije ovog gasa. Procenjuje se da emisija sumpornog dioksida (SO₂) u Evropi iznosi 39 M-tona godišnje. Emisija SO₂ jedinjenja drastično je veća u zimskom nego u letnjem periodu, zbog sagorevanja fosilnih goriva. Zimski smog pojavljuje se najčešće i najviše u centralno, južnoj i jugoistocnoj Evropi. Zato su vlasti u državama ovih regiona krenule u kampanju za redukciju upotrebe vozila u centralnim gradskim delovima. Koncentracija SO₂ u atmosferi zapadno-evropskih gradova primetno je opala u odnosu na 1970. godinu. Pad koncentracije SO₂ u atmosferi rezultat je redukcije korišćenja fosilnih goriva u zagrevanju domaćinstava.

Emitovane kisele supstance kao sto su SO₂ i azot dioksid (NO₂) u atmosferi se mogu zadržati i do nekoliko dana i za to vreme preći razdaljinu od preko nekoliko hiljada kilometara, gde se preobrazuju u sulfurnu i azotnu kiselinu. Primarni polutanti SO₂ i NO₂ i njihovi reakcioni proizvodi nakon njihove depozicije i promene padaju na površinu zemlje i površinskih voda (kisele kiše) gde uzrokuju zakiseljavanje sredine.

Efekti acidifikacije odražavaju se na: vodene organizme koji su osetljivi na povećanje pH i povećanje toksičnih metala u vodi, biljke su osetljive na povećanje koncentracije vodonikovih jona u zemljištu, ljudi takođe trpe posledice acidifikacije zbog konzumiranja površinske ili podzemne vode koje često imaju neprimeren pH i povećanu koncentraciju metala.

Svojom delatnošću čovek je izmenio prvobitni sastav atmosfere, zemljišta i vode. Zagađujuće materije iz mnogih izvora zagađenja, neizbežnih pratilaca urbanog života, u obliku gasa, dima, prašine, pepela, čvrstog otpada i otpadnih voda ubacuju se u vazduh, zemljište i vodu menjajući ih.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com